

Малки и голѣми градове започнали да се биятъ помежду си, да присвояватъ земи едни отъ други, да обиратъ каситѣ, храмоветѣ и всички по-ценни предмети. Селянитѣ спрѣли да работятъ земята, еснафитѣ и търговцитѣ всѣки день се събирали на събори, и кроели, кого какъ да измѣстятъ, да обератъ или убиятъ.

Римлянитѣ не могли да търпятъ такива раздори и безредици. Тѣ пратили консулъ Фламиний съ войска въ Атина и Коринтъ да смири бунтовницитѣ и бездѣлницитѣ, па да нареди мирно управление. Консулъ Фламиний не билъ лакомъ за пари. Той обичалъ гърцитѣ и свободата, та не мислилъ да измѣчва мирнитѣ хора. Въ първата среща Фламиний победилъ възстаницитѣ гърци, влѣзълъ въ града Коринтъ и заелъ съ войска крепостъта. По това време въ града имало праздници и голѣми олимпийски игри. Отъ всѣкъде се стекълъ много народъ. Станалъ голѣмъ пазаръ на най-хубави стоки и украси. Фламиний, като видѣлъ голѣмитѣ и чудесни сгради, статуитѣ, храмоветѣ, чуднитѣ вази, мраморнитѣ колони, хубавото облѣкло на мъже и жени, многобройнитѣ стоки, изнесени за проданъ, много се зарадвалъ и решилъ да не подчинява гражданитѣ, но наопаки, да имъ осигури свобода и добъръ животъ. Той свикалъ съборъ на голѣмия площадъ. Явилъ се съ своитѣ полковници на събора Тржбитѣ засвирили. Фламиний поздравилъ радостния народъ и обявилъ, че дава свобода на всички. Народътъ го заобиколилъ весело и го обсипвалъ съ викове: Браво! Да живѣе!

Фламиний поискалъ само едно: *коринтянитѣ да изпждятъ отъ града всички бездомници, нехра-*